

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 650/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 33/2015 z 30. novembra 2015 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne

konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Obo 33/2015 z 30. novembra 2015 (ďalej len „namietané uznesenie najvyššieho súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 7 K 52/2004 z 21. septembra 2015 schválil konečnú správu z 28. apríla 2014 vzťahujúcu sa na majetok úpadcu uvedeného v záhlaví tohto rozhodnutia (príjmy konkurznej podstaty, odmenu správcovi, výdavky správcu a sumu na rozdelenie pre veriteľov).

3. O odvolaní sťažovateľa rozhodol najvyšší súd namietaným uznesením tak, že uznesenie krajského súdu potvrdil. Následne sťažovateľ podal 16. februára 2016 proti namietanému uzneseniu najvyššieho súdu dovolanie, v ktorom namietal, že boli naplnené dôvody uvedené v § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), o ktorom rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obdo V 4/2016 z 30. júna 2016 tak, že ho odmietol ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 prvej vety OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

4. Podľa právneho názoru sťažovateľa jeho základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené z dôvodu, že v namietanom uznesení sa najvyšší súd nezaoberal námietkami uvedenými v jeho odvolaní, uznesenie je veľmi stručné, arbitrárne a zjavne neodôvodnené, a preto mu z tohto dôvodu bola odňatá aj možnosť konať pred súdom.

5. Sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jeho práv (špecifikovaných v bode 1) namietaným uznesením najvyššieho súdu, ktoré žiada tiež zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

II.

6. Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd.

7. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

8. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

9. Ústavný súd z podanej sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľ sa o namietanom uznesení najvyššieho súdu dozvedel 25. januára 2016 (pečiatka na prvej strane uznesenia, pozn.) a 16. februára 2016 podal proti nemu aj dovolanie.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie

sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

10. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť podaná ústavnému súdu 29. septembra 2016 je vo vzťahu k namietanému uzneseniu najvyššieho súdu (ako odvolacieho súdu) v konkurznej veci podaná sťažovateľom zjavne oneskorene, teda nepochybne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Ústavný súd k uvedenému dodáva, že podané dovolanie sťažovateľom nemožno – v okolnostiach posudzovanej veci – považovať za účinný prostriedok nápravy, keďže ex lege v konkurzných veciach (v tomto prípade schválenie konečnej správy, pozri bod 2, pozn.) nie je možné podať tento mimoriadny opravný prostriedok, čo uviedol aj najvyšší súd vo svojom uznesení sp. zn. 1 Obdo V/4/2016 z 30. júna 2016 na s. 4, z ktorého názorom v tomto prípade sa ústavný súd tiež stotožňuje. Z tohto dôvodu sťažnosť sťažovateľa bola voči namietanému uzneseniu najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho odmietnutá ako podaná oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

11. Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že v tejto veci ide aj o bagatelnosť sporu, (nep priznanie cestovného sťažovateľovi) a tento dôvod by bol sám osebe dostatočným dôvodom pre záver na odmietnutie tejto sťažnosti aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2016